

РЕШЕНИЕ

№ 6545

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6854** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и е върнато за ново разглеждане с Решение № 8204/06.07.2021г. по адм. дело №1708/2021г. по описа на ВАС, с което е отменено решение №6383/ 13.11.2020г. по адм.д.№11472/2019г. по описа на Административен съд – София град.

Образувано е по жалба от В. П. Г. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218004609-091-001/ 11.03.2019 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и М. Т. Ф. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1480/30.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на В. П. Г. са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2014 г. и 2015г. общо в размер на 5 912,82 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 2 091,58лв. Жалбоподателят излага подробни съображения незаконосъобразност на РА в потвърдената му част, като постановен при нарушение материалния закон. Изразява несъгласие с определената начална разполагаема сума към 01.01.2014г. в размер на 56 584,63 лв. Твърди, че не е обжалвала РА от предходната ревизия - РА №Р-22221014000115-091-001/ 15.05.2015г., но това не означава, че е била запозната с изготвения при тази ревизия паричен поток. Сочи, че през предходни данъчни периоди /от април 2012г. до август 2013 г./ е изтеглила на каса повече от 700 000,00 лв., като за същите периоди, а и след това не е правила скъпи покупки. Изтъква, че изтеглените средства са съхранявани в брой и същите

следва да се включат в начално разполагаемите средства към 01.01.2014г., тъй като паричният поток не се формира само от налични суми по банки, а и от пари, изтеглени на каса. Счита, че не е верен установеният разход за 2014г. в размер на 53 909,37 лв., посочен в т. 28 от таблицата за съпоставка за същата година. Твърди, че не са верни констатациите за получени суми от трети лица, тъй като не са поискани сведения от тях. Заявява също така, че сумите не са изплатени от тези физически лица, а от съдебен изпълнител, и същите са обложени през предходни периоди. Оспорва установения недостиг за 2015г. като последица от установяванията за 2014г. Посочва, че наличните пари в брой от 2013г. са послужили за предсрочно погасяване на банков кредит през 2015г. и не са новополучени доходи. Твърди, че плащанията от [фирма] в размер на 1 200 000,00 лв. и около 350 000,00 лв. са извършени по специална сметка, поради незнание от платеща. Във връзка с поисканите парични потоци и тегления обяснява, че е представила в обобщен вид тегленията на каса, но не са взети предвид, тъй като липсват подпис и печат на банката. С възражението е представила извлечение от банковите сметки с подпис и печат, но не са обсъдени. Счита за неверни констатациите за получени суми по РКО в размер на 263 469,80 лв. в качеството ѝ на представител на АС „Г., Б., О. и партньори“, както и, че е финансирала [фирма]. Моли РА да бъде отменен в оспорваната част.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят лично поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218004609-020-001/08.08.2018г. е възложено извършването на ревизия на В. П. Г. за установяване на данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2015г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 13.08.2018 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата, започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 13.11.2018г. На основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК е издадена Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22002218004609-020-002 от 08.11.2018г., определяща срок за завършване на ревизията до 13.01.2019г. Всички заповеди в хода на производството са издадени от Б. Н. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е възложена в изпълнение на Решение №961/06.07.2018г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №22221017004357-091-001/17.04.2018г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия. Предмет на оспорване в хода на предходното ревизионно производство е била установената начална разполагаема сума към 01.01.2014г. в размер на 56 584,63 лв. Органите по приходите са определили същата въз основа на резултатите от извършена на лицето ревизия за периодите от

01.01.2010г. до 31.12.2013г., приключила с РА №Р-22221014000115-091-001/15.05.2015г., който не е обжалван и е влязъл в сила.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002218004609-092-001/31.01.2019 г., връчен по електронен път на 01.02.2019г. Срещу констатациите на РД е подадено възражение с вх. №59-00-1075#2 от 19.02.2019г. с приложения към него доказателства. За същото е установено, че е подадено след изтичане на срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, поради което е прието за недопустимо.

Ревизията приключва с РА №Р-22002218004609-091-001/11.03.2019г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и М. Т. Ф., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 11.03.2019 г. РА е издаден от Ф. С. Й. по силата на Заповед №РД-01-2257/07.12.2018 г., издадена от директора на ТД на НАП С., с която ѝ е възложено да издава ревизионни актове по реда на чл. 119, ал. 2 от ДОПК за неприключени ревизионни производство, каквото се явява и настоящото. Това се налага във връзка с прекратяване на служебното правоотношение на Б. Н. Н.. За Ф. С. Й. функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК произтичат от Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

Видно от разпоредителната част на РА /таблица 3/ на В. П. Г. са установени задължения за довносяне общо в размер на 8 004,40 лв., в т.ч. данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014г. и 2015г. общо в размер на 5 912,82 лв. и лихви за просрочие в общ размер на 2 091,58 лв.

Във връзка със задължителните указания, дадени в Решение №961/06.07.2018г. на директора на дирекция ОДОП С., на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на В. П. Г. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22002218004609-040-001/18.09.2018г., с което е изискана декларация за наличните парични средства в брой към: 01.01.2014г.; 31.12.2014г.; 01.01.2015г. и 31.12.2015г., както и доказателства за произхода на средствата. От лицето е изискано да представи доказателства във връзка с твърдението му, че за периода от м. 04.2012 г. до м. 08.2013 г. е изтеглило 700 000,00 лв.

В отговор на искането от В. П. Г. са представени писмени обяснения, в които тя твърди, че ѝ е изискана „декларация за наличните парични потоци и пари в брой на шестмесечия за 2014г. и 2015г.“, но е заявила, че на този етап може да представи данни само в глобален размер. Декларира, че от представените тегления на каса, приходни касови ордери /ПКО/, респективно разходни касови ордери /РКО/ от доставчици и извлечения от сметки е видно, че се касае за парични операции по над 50-100 на месец и за нея представлява трудност да ги разбие на месеци. Относно произхода на паричните средства декларира, че са от фактура №1 от 30.03.2012г. за 1 200 000,00 лв. с ДДС, които са платени до 30.08.2014 г. съгласно месечни извлечения. Лицето е пояснило, че сметка BG 35 /в обясненията номерата на банковите сметки са съкратени по този начин/ е специална банкова сметка по Закона за адвокатурата /ЗА/ и представя данни за тегленията в брой от нея. Отбелязва също така, че част от средствата са получавани в [фирма], ЕИК[ЕИК], поради техническа грешка от страна на [фирма], ЕИК[ЕИК], от която е теглила суми в брой в размер на 185 770,18 лв., за което е приложена справка. Декларира, че с част от средствата е правила вноски като съдружник в [фирма] и след това сумите са ѝ възстановени в брой, за което прилага

разходни ордери и извлечения от сметките на дружеството. Част от сумите е получавала по сметка на Адвокатско Съдружие /АС/ „Г., Б., О. и партньори“, ЕИК[ЕИК], с BG 59 в [фирма], като сумите са теглени в брой съгласно приложена справка от банката. Част от сумите, получени от адвокатското съдружие, е внасяла като съдружник в [фирма] и по-голямата част към 2014 г. са й били върнати.

От страна на ревизираното лице са представени:

- Справка от [фирма], според която през 2013г. са изтеглени общо 30 027,00 лв. Органите по приходите са отбелязали, че справката е без подпис и печат на банката, в нея липсват начални салда и кредитни преводи, а са отразени единствено тегления. Също така липсват начислени такси за тегленията, което е необичайно.

- Справка за движение по сметка в [фирма] за периода от 30.04.2012 до 31.12.2013г., от която са видни тегления за 185 770,18 лв. Движението по тази сметка също не е заверено от банката, като липсва подпис и печат. На органите по приходите е направил впечатление шрифтът, който се различава в периодите от 18.05.2013г. до 04.07.2013г. и този след това. Представеното движение по сметката №17371000373131901009/[ЕГН] е за целия посочен период, но същевременно салдото в началото на периода е 0,00 лв., липсват каквито и да е постъпления по кредита, а единствено тегления, а крайното салдо е в размер на 1 743,30 лв.

Приложени са 27 разходни касови ордери от [фирма], за 17 от които /описани в таблица на стр. 4 и 5 от РД/ на обща стойност 165 000,00 лв. е установено, че удостоверяват възстановяване на суми на жалбоподателката в качеството ѝ на представител на АС „Г., Б., О. и партньори“. В останалите 10 разходни касови ордера /описани на стр. 5 от РД/ на обща стойност 98 469,80 лв. е посочено основание - възстановена сума на съдружник и са получени в брой от В. Г..

Приложен е дневник на сметка 499 към 31.12.2013г. на [фирма], от която е видно, че кредитното салдо на сметката по партия на АС „Г., Б., О. и партньори“ е 273 788,72 лв. Съгласно представените РКО общият размер на възстановената сума за 2014 г. е 263 469,80 лв.

Според органите по приходите в подадената ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2013 г. В. П. Г. не е декларирала предоставени или получени парични заеми. В тази връзка е прието, че посочените парични средства са й предоставяни от [фирма] в качеството ѝ на представител на АС „Г., Б., О. и партньори“, а не като физическо лице. Посочено е, че дори сумите да представляват връщани заемни средства, за каквито доказателства обаче не са представени, то същите би следвало да се отразят в приходната част на съпоставката за 2014г., но също и в крайното салдо – разполагаемите парични средства в брой към 31.12.2014г. и не биха оказали влияние при резултата за периода. В случай, че паричните средства са изразходвани от лицето, то те не би следвало да бъдат отразявани в крайното салдо, но пък биха били отразени в разходната част и отново няма да окажат въздействие върху крайния резултат.

Представен е дневник на сметка 4991 по партия В. Г. за 2012г. на АС „Г., Б., О. и партньори“, от която е видно, че през 2012г. лицето е внесло в капитала на съдружението общо 68 060,00 лв. и са му възстановени общо 57 310,00 лв.

Представен е хронологичен опис на сметка 503 за 2013г. на [фирма], от който е видно, че В. П. Г. е захранила сметката на дружеството със сумата 52 503,92 лв., които са осчетоводени по кредита на сметка 499.

Представен е дневник на сметка 499 за 2013г. на [фирма], от който е видно, че по кредита на сметката са отчетени вноски от съдружник в общ размер на 147 690,80 лв.,

като е захранена сметка 503. Отражено е и едно връщане на заем в размер на 3 770,60 лв., като сметката е по партида АС ГБО

Представен е хронологичен опис на сметка 499 за 2012г. на [фирма] по партида В. П. Г., от който е видно, че В. П. Г. е захранила сметката на дружеството със сумата 236 336,67 лв., които са осчетоводени по кредита на 499 срещу дебит на сметка 503. Отражено е връщане на суми в размер на 12 500,00 лв.

Видно от представения дневник на сметка 499 за 2013г. по партида В. П. Г. по дебитата на сметката е натрупан оборот в размер на 249 847,53 лв., представляващи връщане на средства към съдружника, а по кредита на сметката е натрупан оборот в размер на 168 654,66 лв., представляващи вноски от съдружник, т.е. установена е разлика в размер на 81 192,87лв., представляващи възстановени суми на съдружника.

Видно от представения дневник на сметка 499 на [фирма] за период 2014 г. по партида АС ГБО има възстановени суми по задължение към дружеството в общ размер на 178 600,00 лв.

Представени са оборотни ведомости за 2012 г. и 2013 г.

Според органите по приходите от представените документи е видно, че през 2012г. и 2013г. ревизираното лице е финансирало дейността на дружествата със значителен размер парични средства. Отбелязано е, че голяма част от тези парични средства са възстановени на физическото лице през 2014г. и същите са взети предвид при извършената съпоставка в предходното ревизионно производство.

За целите на настоящата ревизия е връчено второ ИПДПОЗЛ №Р-22002218004609-040-002/08.11.2018г., с което са изискани доказателства относно включването в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за периоди, различни от 2014 г., на следните суми: 11 916,66 лв. от [фирма], ЕИК[ЕИК]; 333,33 лв. от [фирма], ЕИК[ЕИК]; 231,00 лв. от [фирма], ЕИК[ЕИК]; 833,33 лв. от Софийски градски съд /СГС/; 533,47 лв. от Н. С.; 333,33 от [фирма], ЕИК[ЕИК]; 833,33 лв. от Г. Х. А., ЕГН [ЕГН]. Изискани са други индивидуализиращи данни относно лицето Н. С., от което е изплатен доход в размер на 533,47 лв., както и копие на сключен договор.

Във връзка с получен доход в размер на 1 000,00 лв. от СГС на 16.05.2014г. е изискано да бъде декларирано какво е основанието за превеждане на сумата, евентуално да бъде представен договор, ако има сключен такъв. Изискани са и доказателства, ако се касае за възстановени суми.

На 22.11.2018 г. чрез ИС „Контрол“ под вх. № Р-22002218004609-ПРД-001-И от 22.11.2018 г. са представени следните документи: фактури, издадени от адв. В. П. Г. към [фирма] през 2014 г.; фактури, издадени към [фирма] през 2015г.; фактури, издадени от Адвокатско дружество „Г. и П.“, ЕИК[ЕИК] към [фирма] през 2015г. и 2016г.; обяснителна записка относно суми от клиенти и пълномощно.

Събраните в хода на предходното ревизионно производство доказателства са приобщени за целите на настоящата ревизия с протокол, изготвен по реда на ДОПК.

С оглед наличните данни е изяснено, че жалбоподателката е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такава следва да се облага както за доходите си, получени от източници в страната, така и от чужбина. Омъжена е за И. И. Г., ЕГН 720519xxxx /.

В хода на първата ревизия В. П. Г. е декларирала, че за ревизирия период е получавала доходи от упражняване на свободна професия – адвокат, хонорари по дела и консултантски договори. Подадени са годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г. и 2015 г. След регистрацията на лицето по реда на ЗДДС са издавани фактури от счетоводна програма. Декларирани са следните източници на

доходи за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2015 г.:

- доходи от трудови правоотношения за 2014 г. - 2015 г., за което са представени служебни бележки;
- доходи от дейност като свободна професия – адвокат с приложен списък и копия на издадени през ревизираните периоди фактури;
- доходи от дивиденди от участие в [фирма] за 2014 г. и 2015 г. с приложено удостоверение от съпруга на ревизираното лице И. И. Г., че дивидентът на В. П. Г. за двете години е предоставен в негова полза;
- доходи от извънтрудови правоотношения за 2014г. и 2015г., като сумите са декларирани в ГДД;
- доходи от отдаване под наем на МПС за 2015 г.

Размерите на получените доходи са отразени конкретно по източници на стр. 15 от РД.

Съгласно представени в хода на първата ревизия писмени обяснения В. П. Г. е декларирала, че към 01.01.2014г. е разполагала с налични парични средства в брой в размер на 400 000,00 лв., която сума е спестена от дейността на лицето като адвокат в предходни години. Заявено е, че средствата са съхранявани в обитавания от семейството ѝ имот с адрес: [населено място], [улица]. Декларирано е още, че за периода на ревизията В. П. Г. няма вземания от трети лица; няма придобити имуществва и други средства като дарение, няма печалби от хазартни игри; няма дялове и акции в чужбина и не е получавала заеми. През ревизираните периоди лицето е погасявало заем към [фирма] и е изплащало сума от 2 200,00 лв. ежемесечно, като заемът е с падеж м. 06.2018г. Декларирани са размерите на годишната такса за обучение на едното дете, средномесечен разход на домакинството, данни за придобита инвалидност. Задълженото лице е декларирало, че притежава дялове в [фирма], ЕИК[ЕИК], и [фирма], резултатите от проверките на които са отразени на стр. 16 и 17 от РД. От второто дружество е получена информация за върната на жалбоподателката сума през 2014г. в размер на 142 643,80 лв., която е намерила отражение в таблицата за съпоставка за същата година.

Съгласно констатациите на РД поради наличие на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК до лицето е изготвено Уведомление №Р-22002218004609-113-001 от 21.12.2018г., с което е информирано, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2015г. ще бъде определена по реда на чл. 122 – 124а от ДОПК. Определен е 14-дневен срок за представяне на доказателства и вземане на становище. На 15.01.2019 г. чрез ИС „Контрол“ с вх.

№Р-22002218004609-ПРД-002-И/15.01.2019г. е представена декларация от В. П. Г., с която тя е дала съгласието си да бъдат ползвани всички писмени доказателства от предходните проверки и ревизии, както и новопредставените извлечения от банковите ѝ сметки, включително и от специалната ѝ банкова сметка в [фирма], по които е получила през 2013 г. и изтеглила суми по фактури от [фирма] на стойност, посочена в последното обяснение, което формира „паричния ѝ поток в брой“. Жалбоподателката моли „паричните ѝ потоци и тези на съпруга ѝ“ И. Г., да бъдат гледани заедно, като по неговата ревизия е предоставила същата информация за паричните потоци и пари, изтеглени в брой за ревизирания период и за 2013 г. Декларира, че няма какво друго да представи във връзка с извършваната ѝ ревизия.

След анализ на относимите към ревизираното лице факти и обстоятелства по чл.122, ал.2 от ДОПК, отразени на стр. 7 от РД, и въз основа на събраните при ревизиите данни органите по приходите са извършили съпоставка между направените от лицето разходи и декларираните и/или получени доходи, като за всяка от ревизираните години е изготвена таблица.

За целите на съпоставката на първо място е прието, че към 01.01.2014г. ревизираното лице е разполагало със сума в размер на 56 584,63 лв. Този подход е мотивиран с обстоятелството, че на В. П. Г. е извършена ревизия по ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2010г. до 31.12.2013г., при която са установени налични парични средства в брой към 31.12.2013г. в размер на 113 169,27 лв., една втора от които се явява горепосочената сума. Установено е, че ревизираното лице е издало на [фирма], ЕИК[ЕИК], фактура №[ЕГН]/30.03.2012г. с данъчна основа 1 000 000,00 лв. и ДДС – 200 000,00 лв. и посочено основание – авансово плащане по договор за образуване на 10 000 дела. Плащането по фактурата е извършено на части по сметка на ревизираното лице за периода от 06.04.2012 г. до 21.08.2013 г. /конкретните дати и суми са отразени на стр. 25 от РД/.

Въз основа на наличните доказателства е потвърдено, че в действителност през 2012г. и 2013г. по сметката на физическото лице са постъпили парични средства общо в размер на 1 202 442,35 лв., но липсват документи, че същите са изтеглени и не са изразходвани за извършване на съответните разходи. Отделно от това е установено, че ревизираното лице е извършвало преводи на парични средства директно от банковите си сметки.

Органите по приходите, извършили ревизията за периода 2010 г. – 2013г., са изготвили подробна справка за движението на паричните средства в брой, като са взели предвид всички изтеглени парични средства в брой и

са ги съпоставили с извършените разходи в брой. По този начин е изготвена съпоставка между доходите и разходите в брой за целия ревизиран период, при което е достигнато до извода, че семейството е разполагало с парични средства към 31.12.2013 г. в размер на 113 169,27 лв. За целите на настоящата ревизия съдържанието на съпоставката е поместено в табличен вид на стр. 26 – 39 от РД. Във връзка с горното при настоящата ревизия е прието, че към 01.01.2014 г. ревизираното лице е разполагало с налични парични средства в брой в размер на 56 584,63 лв. След съпоставка на постъпленията и извършените разходи с РД е установено превишение на разходите над доходите както следва: за 2014 г. със сума в размер на 20 810,08 лв., а за 2015г. със сума в размер на 26 178,37 лв.

Отделно от горното е установено, че през 2014г. В. П. Г. е получила доходи, които не са декларирани в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, а именно:

- В размер на 11 916,66 лв., изплатени от [фирма], във връзка с предоставени от ревизираното лице към дружеството адвокатски услуги през 2014г., за което са издадени 6 фактури, подробно описани на стр. 40 в РД. На посоченото дружество е извършена насрещна проверка, за целите на която е изготвено искане за представяне на документи, изпратено на декларирания имейл адрес за кореспонденция. Документи не са представени. В този случай размерът на дохода е определен на база информацията от представените фактури. Отбелязано е, че от ревизираното лице и клиента не са представени доказателства, че горепосочената сума не представлява облагаем доход.

- В размер на 333,33 лв., изплатени от [фирма], във връзка с предоставени от ревизираното лице към дружеството адвокатски услуги през 2014г., за които е издадена фактура №25/28.03.2014г. На посоченото дружество е изпратено ИПДПОТЛ, но документи в отговор на същото не са представени. Ревизираното лице декларира, че сумата е обложена с ГДД за 2013 г. и е в размер на 231,00 лв. Органите по приходите твърдят, че съгласно събраните документи сумата е в размер на 333,33 лв. и следва да бъде включена в годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

- В размер на 180,00 лв., изплатени от [фирма]. В отговор на връчено на дружеството ИПДПОТЛ е представено придружително писмо, съгласно което за 2014г. адвокат В. П. Г. е извършвала услуги, свързани с промени по партидата на дружеството в Търговския регистър. Пояснено е, че 180,00 лв. без ДДС са за промени по партидата и 15,00 лв. без ДДС префактуриране на държавна такса. Представени са заверени копия на фактурите. Плащането е извършено по банкова сметка на жалбоподателката. Органите по приходите са приели, че в годишната

данъчна основа следва да бъде включена сумата 180,00 лв., тъй като сумата от 15,00 лв. не представлява доход за лицето.

- В размер на 833,33 лв., изплатени от Софийски градски съд. Ревизираното лице е декларирало, че във връзка със служебна защита по банков път е получена сумата 1 000,00 лв. с ДДС /без данък 833,33 лв./ За този доход е преценено, че следва да бъде включен в общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г.

- В размер на 533,47 лв., изплатени от Н. С.. На посоченото физическо лице не е извършена проверка, поради липсата на достатъчно индивидуализиращи данни, които са изискани, но не са представени от жалбоподателката. Последната е декларирала, че става въпрос за дело, което е архивирано и унищожено през м. 12.2017г. по повод инвентаризация. При първата ревизия е установено, че по банков път е получен доход в размер на 533,47 лв., представляващ данъчната основа по фактура на стойност 640,16 лв., издадена през 2014г. С оглед разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ е преценено, че доходът следва да бъде отразен в общата данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г.

- В размер на 333,33 лв., изплатени от [фирма]. При извършена проверка на А. К. Н. същата е заявила, че не е извършвала парични преводи като физическо лице към жалбоподателката, нито си спомня причината за това. При първата ревизия е установено, че по банков път е получен доход в размер на 333,33 лв., представляващ данъчната основа по фактура на стойност 400,00 лв., издадена през 2014г.

- В размер на 833,33 лв., изплатени от Г. Х. А.. До посоченото лице е изготвено искане за представяне на документи, което е изпратено по пощата, но пратката е върната обратно с отметка „непотърсена“. При първата ревизия е установено, че по банков път е получен доход в размер на 833,33 лв., представляващ данъчната основа по фактура на стойност 1 000,00 лв., издадена през 2014 г. Ревизираното лице не е представило доказателства във връзка с твърдението си, че доходът е обложен през 2013 г.

Общият размер на недеklarираните доходи за 2014 г. е 14 963,45 лв.

Във връзка с описаните по-горе обстоятелства на основание чл. 122 от ДОПК за 2014 г. е формирана данъчна основа за облагане в размер на 53 940,32 лв. Същата представлява сбор от данъчната основа на получените доходи от трудови правоотношения в размер на 1 436,00 лв.; данъчната основа на получените доходи от свободна професия – адвокат и получените доходи по извънтрудови правоотношения в размер на 31 694,24 лв. /след приспадане на разходи за дейността в размер на 10 564,75

лв./ и данъчната основа на недеklarираните парични средства в размер на 20 810,08 лв. /несъответствието от таблицата за съпоставка за 2014г./ Така определената данъчна основа е намалена с данъчното облекчение за инвалидност в размер на 7 920,00лв., при което е установена данъчна основа 46 020,32 лв. Съгласно чл. 48 от ЗДДФЛ годишното данъчно задължение е в размер на 4 602,03 лв. Тъй като е удържан авансов данък в размер на 230,25 лв. и е внесен данък върху доходите на физическите лица в размер на 1 076,79 лв., остатъкът за довносяне е в размер на 3 294,99 лв.

За 2015 г. на основание чл. 122 от ДОПК данъчната основа за облагане е определена в размер на 59 397,32 лв. Същата представлява сбор от данъчната основа на получените доходи от трудови правоотношения в размер на 2 866,26лв.; данъчната основа на получените доходи от свободна професия – адвокат и получените доходи по извънтрудови правоотношения в размер на 19 654,05 лв. /след приспадане на разходи за дейността/; данъчната основа от получените доходи от наем в размер на 10 698,64лв. и данъчната основа на недеklarираните парични средства в размер на 26 178,37 лв. /несъответствието от таблицата за съпоставка за 2015 г./ След приспадане на данъчно облекчение за инвалидност в размер на 7 920,00 лв. и за деца в размер на 200,00 лв., данъчната основа е определена в размер на 51 277,32 лв. Дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ е в размер на 5 127,73 лв. Тъй като е внесен авансов данък в размер на 1 054,05 лв. и данък върху доходите на физическите лица в размер на 1 455,85 лв., остатъкът за довносяне в определен в размер на 2 617,83 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1480/30.08.2019г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-977/17.09.2019г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е приета за допустима, но неоснователна с решение №6383/ 13.11.2020г. по адм.д.№11472/2019г. по описа на Административен съд – София град. Решението на АССГ е отменено с Решение № 8204/06.07.2021г. по адм. дело №1708/2021г. по описа на ВАС поради допуснато съществено процесуално нарушение – липса на правни изводи върху възприетата фактическа обстановка и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд - София-град.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна при първоначалното разглеждане на делото е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза. От заключението се установява, че

постъпленията към банковите сметки на В. Г. основно са извършени от „С.Г.Г.“-О., има и от АС „Г., Б., О.“ и от трети лица за адвокатски услуги. Плащанията от банковите сметки на В. Г. са към: „С.Г.Г.“-О., АС „Г., Б., О.“, към банка за погасяване на кредит, платени такси и др. Тегленията и вноските от и по банковите сметки на АС „Г., Б., О.“ в „Търговска банка Д“- АД през 2012г. -2013г. са както следва: Внесени на каса по сметките на сдружението суми през 2012г. общо са в размер на 18 167,67 лв.; Изтеглени на каса от сметките на сдружението суми през 2012г. общо са в размер на 14 133,46 лв.; Внесени на каса по сметките на сдружението суми през 2013г. общо са в размер на 0,00 лв.; Изтеглени на каса от сметките на сдружението суми през 2013г. общо са в размер на 70 254,03 лв. Съгласно допълнително представени от жалбоподателката РКО през 2013г. има върнати суми в брой от „С.Г.Г.“-О. към В. Г. с обща стойност 183 000 лв. Осчетоводени са през 2013г., като през 2014г. са сторнирани и са осчетоводени наново, но със стойност 14 999,99лв. Съгласно публикуван ГФО и Паричен поток за 2013г. и 2014г. на „С.Г.Г.“-О. няма парични потоци, върнати или получени заеми. Има само платени лихви, дивиденди.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Ревизионното производство е протекло по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК, поради наличие на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи. При извършване на ревизии по особения ред с оглед принципите на обективност и служебното начало от особена важност е установяването към началния момент на ревизията лицето с какви парични средства е разполагало, доколкото същите служат като изходна точка за последващия анализ.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е възложена в изпълнение на Решение №961/06.07.2018г. на директора на дирекция

ОДОП С.. При първата ревизия предмет на спор е била определената начална разполагаема сума към 01.01.2014г. в размер на 56 584,63 лв. Решаващият орган е указал в хода на новото ревизионно производство от лицето да се изиска попълване на декларация и представяне на документи, доказващи налични парични средства в брой към: 01.01.2014г.; 31.12.2014г.; 01.01.2015г. и 31.12.2015г., както и доказателства за произхода на средствата. Посочената информация е изискана с връчено на жалбоподателката ИПДПОЗЛ №Р-22002218004609-040-001/18.09.2018г. От ревизираното лице са представени писмени обяснения, че на този етап може да представи данни само в глобален размер. Декларация за налични парични средства в брой към горепосочените дати не е представена, поради което при втората ревизия отново е прието, че към 01.01.2014г. лицето е разполагало с налични парични средства в брой - 56 584,63 лв.

Началната разполагаема сума е определена въз основа на резултатите от извършена на В. Г. ревизия за периодите от 01.01.2010г. до 31.12.2013г., приключила с РА №Р-22221014000115-091-001/15.05.2015г., който не е обжалван и е влязъл в сила. С този РА на база изготвена съпоставка между получени доходи и извършени разходи е констатирано, че притежаваните от семейството на жалбоподателката парични средства в брой към 31.12.2013 г. са в размер на 113 169,27 лв., с една втора от които /56 584,63 лв./ е разполагала тя.

В хода на ревизията е представено движение по сметка за периода от 30.04.2012 до 31.12.2013 г. в [фирма], от което са видни тегления за 185 770,18 лв. Въпросното доказателство не е кредитирано, тъй като при начално салдо по сметката в размер на 0,00 лв. и без да са отразени постъпления по кредита, не може да се счита за удостоверено изтеглянето на суми в горепосочения размер.

В жалбата си лицето твърди, че не е взет предвид доходът, представляващ разлика между дадените и възстановени суми от [фирма]. Органите по приходите правилно са отхвърлили като недоказано твърдението за внасяне на допълнителни парични вноски с мотива, че не са представени протоколи на общото събрание. Установено е, че между В. Г. и [фирма] е сключен Договор от 01.10.2010г., по силата на който дружеството възлага на жалбоподателката да осъществи и окаже правна защита и съдействие относно „Договор за цесия на вземания от 17.09.2009 г. с прехвърлител на вземанията [фирма] и с предмет – прехвърляне на вземания по договори за мобилни услуги и анекси към него за съществуващи вземания към трети лица с период от 2001 г.“. [фирма] е превело по банков път на ревизираното лице сумата в размер на 1 202

442,35 лв. Задълженото лице е декларирало, че сумите от [фирма] са послужили за адвокатски хонорари и заплащането на държавни такси по делата. Жалбоподателката е представила Договор за услуга от 18.10.2010 г., сключен с [фирма], ЕИК[ЕИК], което в качеството на изпълнител е приело срещу минимално възнаграждение да осигури и извърши цялата техническа дейност по заплащането на държавни такси от името на клиента на възложителя - [фирма]. Представен е и Договор от 01.12.2011г., сключен със [фирма], което в качеството на изпълнител е приело да организира с всички средства изготвяне, копиране, окомплектоване и подаване на заявления по реда на чл. 410 от ГПК, граждански иски, молби, жалби, съдебни удостоверения и други книжа, по повод образувани дела в съдилища в цялата страна. Плащането по сключения договор е уговорено да се извършва чрез внасяне на парични вноски от съдружника адвокат Г. в дружеството. Установено е, че към [фирма] и [фирма] са направени общо плащания в размер на 251 548,04 лв.

При извършена насрещна проверка на [фирма] от същото е предоставена информация, че за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2013г. от В. Г. са внесени суми като съдружник за покриване на текущи разходи и по-точно за съдебни такси и други съдебни разходи в общ размер на 392 491,33 лв. Видно е, че според горепосочения договор внасянето на парични вноски фактически представлява заплащане за услугата по Договора от 01.12.2011г. и не би следвало същите да подлежат на връщане на лицето. Освен това следва да се има предвид, че съгласно представения в хода на настоящата ревизия Дневник на сметка 499 на [фирма] за период 2014 г. възстановяване на суми в размер на 178 600,00 лв. е отразено по партида на АС „Г., Б., О. и партньори“, а не по партида на физическото лице В. Г.. Във връзка със сметка [банкова сметка] в [фирма] от страна на жалбоподателката е предоставено следното уведомление: „Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Закона за адвокатурата паричните средства, които клиентът предоставя за разходване от адвоката или от адвоката от Европейския съюз могат да се внасят в банка по клиентска сметка. Клиентска сметка може да разкрива както адвокат или адвокат от Европейския съюз, така и адвокатско дружество. Посочената банкова сметка е открита на мое име в качеството ми на адвокат съобразно и за целите, визирани в горепосочения текст на закона, а именно предоставяне от клиенти на парични средства с оглед разходването им от адвоката. По аргумент на изричната разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокатските книжа, досиета, електронни документи, компютърна техника и други носители на информация са неприкосновени

и не подлежат на преглеждане, копиране, проверка и изземване. Доколкото съдържащата се в откритата на мое име в качеството ми на адвокат банкова сметка представлява неприкосновена информация по смисъла на горецитираната разпоредба, считам, че искането е недопустимо. С оглед гореизложеното с настоящото заявявам, че исканата информация не следва да Ви бъде предоставяна“.

Съдът намира за обоснован извода на ревизиращите, че банкова сметка №[банкова сметка] е открита от лицето със специална цел по смисъла на Закона за адвокатурата, поради което всички получени средства, наредени и изтеглени такива са за обслужване на клиенти и нямат отношение към касовите наличности на лицето, тъй като не са за нейна сметка. В този смисъл правилно същите не са отнесени от ревизиращия екип, извършил ревизионното производство по предходната ревизия в извършените съпоставки.

Предвид гореизложеното, налага се извода, че в хода на ревизията, не е оборено твърдението на органите по приходите за наличие на недеklarирани доходи в размерите, посочени в таблиците за съпоставка, съответно 20 810,08 лв. за 2014 г. и 26 178,37 лв. за 2015 г. Съответно правилно тези суми са взети предвид при формиране на основата за облагане по чл. 122 от ДОПК за всяка от ревизираните години.

Съдът намира за обоснован и извода на органите приходите затова, че през 2014г. В. П. Г. е получила доходи в общ размер от 14 963,45 лв., които не са декларирани в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, а именно: 11 916,66 лв., изплатени от [фирма] за предоставени адвокатски услуги през 2014г., за което са издадени 6 фактури; 333,33 лв., изплатени от [фирма] за предоставени адвокатски услуги през 2014г., за което е издадена 1 фактура; 180,00 лв., изплатени от [фирма] за предоставени адвокатски услуги през 2014г.; 833,33 лв., изплатени от Софийски градски съд за осъществена служебна защита; 533,47 лв., изплатени от Н. С. за предоставени адвокатски услуги през 2014г., за което е издадена 1 фактура; 333,33 лв., изплатени от [фирма] за предоставени адвокатски услуги през 2014г., за което е издадена 1 фактура и 833,33 лв., изплатени от Г. Х. А. за предоставени адвокатски услуги през 2014г., за което е издадена 1 фактура.

Недоказани останаха твърденията на жалбоподателя, че въпросните суми не са изплатени от физически лица, а от съдия изпълнител и са били обложени през предходни периоди, тъй като гражданските дела били водени през 2012 г. и 2013 г. В случая става въпрос за изплатени суми както от юридически лица, така и от физически лица, на които са извършени насрещни проверки, което се явява в противоречие с

твърдението в жалбата, че от лицата не са изискани обяснения. Резултатите от тези проверки бяха описани в решението. Във връзка със сумите, изплатени от [фирма], Софийски градски съд, Н. С., [фирма] и Г. Х. А., е установено, че са постъпили по банковите сметки на жалбоподателката през 2014 г. Макар и лицето да твърди, че доходите са обложени в предходни периоди, доказателства за това не са ангажирани. От наличните банкови извлечения е видно, че сумите постъпват от самите лица, не е посочено име на съдебен изпълнител, а основанийето за преводите е: „адвокатски хонорар“ и „адвокатско възнаграждение“.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ ако не е предвидено друго в този закон, доходът се смята за придобит на датата на заверяването на сметката на получателя на дохода или получаването на чека – при безналично плащане. В случая сумите от [фирма], Софийски градски съд, Н. С., [фирма] и Г. Х. А. са получени по банков път и доколкото не е доказано, че са обложени в предходни периоди или представляват необлагаеми доходи, правилно органите по приходите са ги взели предвид при определяне на общата годишна данъчна основа за 2014г. Правилно при формиране на годишната данъчна основа за 2014 г. са взети предвид и сумите, платени от [фирма] /в размер на 11 916,66 лв./ и [фирма] /333,33 лв./. Органите по приходите са установили, че през 2014 г. ревизираното лице е издало на двете дружества фактури, описани на стр. 40 и 41 от РД. В издадените на [фирма] фактури е посочен предмет – „по договор за правни услуги“ и „услуга“, а издадената на [фирма] фактура е за адвокатски услуги. Не са ангажирани доказателства относно облагането на получените от двете дружества суми през предходни години, нито пък е доказано, че се касае за необлагаеми доходи.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 730.22 лева съобразно чл.8, ал.1, т.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 8 004.40 лв./ На основание чл. 226, ал. 3 АПК вр. § 2 ДР ДОПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по разноските за производството пред

ВАС. Ето защо, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение за разглеждане на делото от двете съдебни инстанции на АССГ и от ВАС или общо в размер на 2190.66 лева.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от В. П. Г. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218004609-091-001/ 11.03.2019 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и М. Т. Ф. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1480/30.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на В. П. Г. са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2014 г. и 2015г. общо в размер на 5 912,82 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 2 091,58 лв.

ОСЪЖДА В. П. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 2190.66 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: